

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/4/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623204305
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6623204305.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, XXX XX D., o zaplatenie 402,80 € s príslušenstvom o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 16Csp/128/2023-150 z 9. októbra 2024, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie mení tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 402,80 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 543,70 € od 25.05.2021 do 12.01.2022, 5 % ročne zo sumy 443,70 € od 13.01.2022 do 10.02.2022 a 5 % ročne zo sumy 343,70 € od 11.02.2022 do zaplatenia.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 50,80 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške trov konania.

odôvodnenie:

1. V poradí druhým rozsudkom súd prvej inštancie opätovne zamietol žalobu, ktorou sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 402,80 € spolu s príslušenstvom vo forme úroku a úroku z omeškania, ako aj nákladov spojených s uplatnením pohľadávky po posúdení uplatneného nároku podľa § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), § 39, § 53 ods. 9 a § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom do 31.10.2024 (ďalej aj „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“). Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaná uzavrela s právnym predchodcom žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom v Paríži (bankou) zmluvu o spotrebiteľskom revolvingovom úvere dňa 13.10.2017, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 600,- € s dohodnutou mesačnou splátkou k 10. dňu v mesiaci. Priamo v zmluve bolo dohodnuté, že ak sa žalovaná dostane do omeškania so splácaním úveru, je banka oprávnená vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Banka vyzvala žalovanú listom z 01.02.2021 na zaplatenie dlžných splátok a keďže žalovaná dlžné splátky neuhradila, listom z 26.05.2021 vyhlásila banka mimoriadnu splatnosť úveru. Z následnosti úkonov banky a zákonných podmienok na možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 OZ súd prvej inštancie vyvodil, že ak upozornenie žalovanej na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a výzva na úhradu dlžných splátok bolo datované dňom 01.02.2021, teda ešte pred splatnosťou splátky splatnej 10.02.2021, ktorá vyvolala mimoriadnu splatnosť

úveru dňa 26.05.2021, t. j. po uplynutí troch mesiacov, úkon banky – vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru je potrebné považovať za neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože odporuje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v tom, že po splatnosti splátky za február 2021 neupozornila banka žalovanú na možnosť mimoriadneho zosplatenia úveru. Podľa názoru súdu prvej inštancie z textu § 53 ods. 9 OZ v znení „a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej na uplatnenie tohto práva“, je potrebné vyvodiť, že veriteľovi vznikne nárok na mimoriadne zosplatenie úveru iba vtedy, ak dlžníkovi adresuje výzvu na úhradu omeškanej splátky s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru až potom, ako sa dlžník dostal do omeškania so splátkou, ktorá následne vyvolala predčasnú splatnosť úveru. Ak veriteľ nepristúpi vo vzťahu k takejto splátke k uplatneniu práva na mimoriadne zosplatenie úveru, je povinný v prípade omeškania dlžníka s plnením ďalších splátok opätovne upozorniť dlžníka na možnosť zosplatenia úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Opačný výklad ustanovenia § 53 ods. 9 OZ by znamenal neprimeraný zásah do práv spotrebiteľa ako slabšieho subjektu a mohol by pre veriteľov vytvárať priestor na špekulatívne konanie v rozpore s princípom, podľa ktorého práva patria bdelym. Znamenalo by to, že pre mimoriadne zosplatenie úveru veriteľom by postačovala upozorňujúca výzva za minulé obdobie, t. j. za staršie splátky a k zosplateniu úveru by došlo následne pre inú splátku až po značnom období od predchádzajúcej upozorňujúcej výzvy o možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Dôsledkom absolútnej neplatnosti právneho úkonu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru je, že nevyvolal žiadne právne následky. Ak pohľadávka banky nebola splatná, nebola v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. postupiteľná na žalobcu, ktorému chýba aktívna vecná legitímácia na uplatnenie pohľadávky v súdnom spore. Žalobe nebolo možné vyhovieť, aj keď banka pred postúpením pohľadávky adresovala žalovanej výzvu na úhradu omeškaného dlhu podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej aj „zákon o bankách“), ktorá bola súčasťou oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru.

1.1 Žalovanej úspešnej v spore nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok nepriznal z dôvodu, že bola pasívna a žiadne trovy jej nevznikli.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie s návrhom na jeho zmenu a vyhovieť žalobe v celom rozsahu majúc za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ Civilného sporového poriadku). Žalobca odmietol názor súdu prvej inštancie o neplatnosti úkonu zosplatenia úveru podľa § 565 OZ len z toho dôvodu, že výzva podľa § 53 ods. 9 OZ nebola zaslaná žalovanej v lehote 3 mesiacov od splatnosti splátky, pre ktorú došlo k samotnému vyhláseniu predčasnej splatnosti, ale skôr, konkrétne o 9 dní. Súd prvej inštancie opomenul skúmať, či sa platobná disciplína dlžníka po doručení výzvy z 01.02.2021 obnovila a teda či uhradil všetky omeškané splátky. Ak sa tak nestalo, potom je úplne irelevantné, či veriteľ znovu vyzval dlžníka na omeškané splátky a znovu ho upozornil na možné uplatnenie práva podľa § 565 OZ. Veriteľ mohol kedykoľvek, až do prípadného zaplatenia všetkých omeškaných splátok, uplatniť právo podľa § 565 OZ, nakoľko všetky podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ boli naďalej splnené. Výklad zákona uskutočnený súdom prvej inštancie je šikanózný a nelogický. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ totiž pojednáva len o písomnom upozornení veriteľa voči dlžníkovi na uplatnenie práva na vyhlásenie splatnosti splátok podľa § 565 OZ a výraz „súčasne“ v § 53 ods. 9 OZ znamená iba to, že na platné zosplatenie úveru je potrebné súčasné splnenie dvoch podmienok a to omeškania dlžníka so zaplatením splátok tri a viac mesiacov a upozornenie v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Postup súdu, ktorý si „upravil“ zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 OZ a v rozpore so zákonom stanovil ďalšiu podmienku pre platné uplatnenie práva podľa § 565 OZ je v priamom rozpore s ústavným princípom trojdelenia moci, na základe ktorého právomoc meniť zákony prináleží moci zákonodarnej, nie moci súdnej. Aj ústavný súd vo svojich rozhodnutiach judikuje, že sa má preferovať platnosť pred neplatnosťou právnych úkonov. Súd prvej inštancie prezentovaným výkladom zákona nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí odklonil od ustálenej rozhodovacej práce najvyšších súdnych autorít, keď aj v uznesení NS SR sp. zn. 5Cdo/224/2021 z 30.11.2022 je judikované, že veriteľ môže požadovať splatenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že už uplynuli tri mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Názor zhodný so žalobcom vyplýva aj z rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 16CoCsp/2/2023, podľa ktorého nie je povinnosťou veriteľa upozorňovať dlžníka pri každej omeškanej splátke, pre ktorú by prípadne mohol využiť svoje právo na vyhlásenie predčasnej

splatnosti, na možnosť využitia tohto práva, keď takúto povinnosť zákon nestanovuje. Podstatné je len to, aby medzi upozornením dlžníka na možnosť využitia práva vyhlásiť predčasnú splatnosť a samotným vyhlásením predčasnej splatnosti uplynula doba aspoň 15 dní. Upozornenie môže nasledovať po splatnosti omeškanej splátky, pre ktorú veriteľ vyhlási predčasnú splatnosť, ale rovnako môže splatnosť takejto omeškanej splátky predchádzať. Nesprávny výklad ustanovenia § 53 ods. 9 OZ je preukázaný aj novelou Občianskeho zákonníka účinnou od 01.11.2024.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania z dôvodu nesplnenia zákonných predpokladov pre jeho nariadenie upravených v § 385 ods. 1 C. s. p. vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie (§ 383 C. s. p.) vyhodnotil odvolanie žalobcu ako dôvodné a preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 C. s. p. zmenil tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

5. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie boli úplné a správne. Nebolo potrebné doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie ani zopakovať dôkazy pred ním vykonané. Žalobca v odvolaní ani nekonkretizoval, ktoré skutkové zistenia súdu prvej inštancie považuje za nesprávne. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) C. s. p. nebol dôvodne uplatnený.

6. Z dôkazov tvoriacich súčasť spisu je zistiteľné, že banka BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom v Paríži konajúca na území Slovenska prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom v Bratislave a žalovaná uzavreli dňa 13.10.2017 zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a o vydaní kreditnej karty, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 600,- €, ktorý mala žalovaná splácať v mesačných splátkach 10. deň v mesiaci s výslovnou dohodou v zmluve o možnosti veriteľa mimoriadne zosplatiť úver v prípade neplnenia povinností dlžníka splácať úver dohodnutými splátkami. Dňa 01.02.2021 adresoval právny predchodca žalobcu žalovanej výzvu na zaplatenie dlžnej sumy 83,- € rovnajúcu sa omeškaným splátkam úveru s upozornením, že ak nedôjde k okamžitej úhrade omeškaných mesačných splátok, banka bude požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru, vrátane príslušenstva. Žalovaná bola v spore pasívna, nepoprela skutkové tvrdenie žalobcu, že bola v omeškaní so splátkami úveru 3 mesiace a opačný skutkový záver nevyplýva ani z listinných dôkazov tvoriacich súčasť spisu. Banka dňa 26.05.2021 oznámila žalovanej, že sa úver č. XXXXXXXXXXXXXXXX stal predčasne splatný a vyzvala žalovanú, aby dlh vo výške 602,80 € pozostávajúci z úverovej istiny vo výške 543,70 €, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 59,10 € uhradila. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, súčasťou ktorého bola výzva na úhradu dlhu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách bolo žalovanej podľa predloženej doručky doručené 31.05.2021. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zaplatila žalovaná dňa 12.01.2022 sumu 100,- a dňa 10.02.2022 sumu 100,- € pôvodnému veriteľovi, čím sa pohľadávka veriteľa znížila na 402,80 € pozostávajúca z neuhradenej istiny úveru vo výške 343,70 € a neuhradených úrokov z úveru vo výške 58,15 €, neuhradených splátok poistenia vo výške 0,95 €.

6.1 Banka postúpila svoju splatnú pohľadávku voči žalovanej na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok z 21.06.2023. Postúpenie pohľadávky bolo oznámené žalovanej 03.07.2023.

7. Dôvodom zamietnutia žaloby žalobcu podľa dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie bol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu spôsobený neplatnosťou právneho úkonu pôvodného veriteľa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru podľa § 565 OZ v nadväznosti na § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom do 31.10.2024, aj keď postup pred postúpením pohľadávky z banky na nebankový subjekt podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách dodržaný bol. Postúpeniu pohľadávky podľa názoru súdu prvej inštancie bránila právna úprava v § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu 31.12.2021, podľa ktorej mohla banka práva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere postúpiť len po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo ak sa pohľadávka stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

8. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2021 práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

9. Odvolací súd nezdieľa názor súdu prvej inštancie, že právny úkon mimoriadneho zosplatnenia úveru podľa § 565 OZ v znení účinnom do 31.10.2024 uskutočnený právnym predchodcom žalobcu je neplatný podľa § 39 OZ len z toho dôvodu, že po omeškaní so splátkou splatnou 10.02.2021, ktorá vyvolala mimoriadnu splatnosť úveru, neadresoval veriteľ žalovanej opätovne výzvu na úhradu tejto splátky v zmysle § 53 ods. 9 OZ spojenú s upozornením na možnosť mimoriadneho zosplatnenia úveru.

10. Z uznesenia NS SR sp. zn. 7Cdo/268/2020 z 29.11.2022 uverejneného v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod publikačným číslom 29/2023 vyplýva názor najvyššieho súdu na plynutie lehôt ustanovených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2024 (medzi trojmesačnou dobou a lehotou nie kratšou ako 15 dní). Najvyšší súd v tomto rozhodnutí uviedol, že „Pre spotrebiteľské vzťahy... môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky až najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarca v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zavádza nové pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že už uplynuli tri mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Z hľadiska vzťahu medzi "trojmesačnou dobou" a "lehotou nie kratšou ako 15 dní", ktoré rámce spomína § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, zákonodarca výslovne neupravuje, či môžu plynúť súbežne alebo či uvedená minimálne 15-dňová lehota môže začať plynúť až po uplynutí trojmesačnej doby. Z § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadať o jednorazové vrátenie nesplatenej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Jednoznačným je iba to, že v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškaní s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie práva po upozornení dlžníka.“ Podľa názoru najvyššieho súdu vychádzajúc z charakteru upozornenia na možnosť zosplatnenia ako vytvorenia príležitosti pre dlžníka ho ešte odvrátiť by malo byť upozornenie v lehote nie kratšej ako 15 dní realizované ešte pred uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Výslovne najvyšší súd uviedol, že uplatneniu práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nebráni, ak spotrebiteľ zaplatí niektorú zo skorších splátok. Podstatnou skutočnosťou je len to, že v čase uplatnenia práva podľa § 565 OZ je spotrebiteľ v omeškaní s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie práva po upozornení dlžníka.

11. Správny bol postup súdu prvej inštancie, ktorý ex offo aj bez námietky žalovanej skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v spore. Vecnou legitimitáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva. Hmotné právo určuje, či žalobca má nárok na plnenie, ktorého sa v konaní domáha. Nedostatok vecnej legitimitácie (či už aktívnej alebo pasívnej) vedie k neúspechu v spore. V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010 sp. zn. 2Cdo/205/2009 preskúmanie vecnej legitimitácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania.

12. Žalobca si uplatňuje nárok voči žalovanej ako postupník, ktorý nadobudol pohľadávku od postupcu (banky). Súd prvej inštancie bol povinný skúmať, či postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu je platné nielen podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ale aj splnenie ďalších podmienok vzťahujúcich sa k spotrebiteľskému úveru zakotvených v § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnemu záveru o nesplnení predpokladov na postúpenie pohľadávky podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.

13. Nie je možné súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že výzva podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom do 31.10.2024 na splnenie omeškaných splátok, obsahom ktorej je upozornenie na možnosť vyhlásenia

predčasnej splatnosti úveru, musí byť realizovaná veriteľom po omeškaní splátky, pre ktorú mieni veriteľ úver zosplatiť. Takáto podmienka z ustanovenia § 53 ods. 9 ani § 565 OZ nevyplýva. Odvolaciemu súdu nie je známe žiadne rozhodnutie najvyššej súdnej autority, ktoré by rovnakým spôsobom než súd prvej inštancie interpretovalo znenie ustanovenia § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom do 31.10.2024, že slovné spojenie „keď súčasne upozornil“ znamená, že veriteľ musí adresovať dlžníkovi výzvu podľa § 53 ods. 9 OZ až po tom, ako sa dlžník dostal do omeškania so splátkou, ktorá následne vyvolala predčasnú splatnosť úveru a nie je možné vziať do úvahy takýto úkon veriteľa predchádzajúci omeškaniu splátky, ktorá zosplatenie úveru vyvolala. V uznesení z 30. januára 2024 sp. zn. 1Cdo/123/2022 najvyšší súd vyslovil názor, že právo veriteľa jednostranným právnym úkonom vyvolať možnosť uplatniť svoj nárok na súde sa obnovuje pri každej ďalšej nezaplatennej splátke, ktorá sa dostane do omeškania viac ako tri mesiace a nepodmienil existenciu tohto práva každomesačným opakovaním výziev podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom do 31.10.2024.

14. Odvolací súd uzatvára, že žalobcoví svedčí aktívna vecná legitímácia na uplatnenie žalovaného nároku voči žalobkyni odvíjajúca sa od zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi pôvodným veriteľom a žalobcom dňa 21.06.2023. Podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok medzi bankou a žalobcom na č. I. 31 spisu na žalobcu bola postúpená pohľadávka vo výške 402,80 € (výška pohľadávky ku dňu zosplatenia 602,80 € znížená o úhrady žalovanej po zosplatení vo výške 200,- €). Žalovaná bola v spore nečinná, zostatok dlhu vyčíslený žalobcom nerozporovala. Žalobca si okrem dlžnej istiny úveru vo výške 343,70 € pôvodnou žalobou uplatňoval aj zaplatenie úroku z istiny po zosplatení vo výške 24 % ročne zo sumy 543,70 € od 25.05.2021 do 12.01.2022, vo výške 24 % ročne zo sumy 443,70 € od 13.01.2022 do 10.02.2022 a vo výške 24 % ročne zo sumy 343,70 € od 11.02.2022 do zaplatenia a úroky z omeškania po zosplatení vo výške 5 % ročne zo sumy 543,70 € od 25.05.2021 do 12.01.2022, vo výške 5% ročne zo sumy 443,70 % od 13.01.2022 do 10.02.2022 a vo výške 5 % ročne zo sumy 343,70 € od 11.02.2022 do zaplatenia. V podaní z 29.01.2024 vzal žalobca čiastočne späť žalobu v časti riadnych úrokov vo výške 24 % ročne zo sumy 543,70 € od 25.05.2021 do 12.01.2022, vo výške 24 % ročne zo sumy 443,70 € od 13.01.2022 do 10.02.2022 a vo výške 24 % ročne zo sumy 343,70 € od 11.02.2022 do zaplatenia. Po čiastočnom späťvzati žaloby sa predmet konania zúžil na zaplatenie dlžnej istiny úveru vo výške 343,70 €, úrokov z omeškania a neuhradených splátok poistenia vo výške 0,95 %. Výšku zostatku dlhu preukázal žalobca aj výpisom z úverového účtu žalovanej a vzhľadom na postoj žalovanej v konaní skutkové tvrdenia žalobcu o výške dlhu považoval odvolací súd v zmysle § 151 ods. 1 C. s. p. za nesporné.

15. Povinnosť žalovanej vrátiť žalobcovi dlžnú sumu zo spotrebiteľského úveru vyplýva z § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty zo dňa 13.10.2017. Právo veriteľa na zaplatenie úrokov z omeškania so splnením peňažného záväzku je zakotvené v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a výška úrokov z omeškania je upravená v § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. vo výške 5 % ročne z dlžnej istiny, ktorá sa čiastočnými úhradami žalovanej postupne znižovala.

16. Ako príslušenstvo pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka si žalobca uplatnil sumu 50,88 € ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky titulom vykonaného úkonu právnej služby – predžalobnej výzvy podľa § 13a ods. 1 písm. d) v spojení s § 10 ods. 1, § 15a a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Kópiou pokusu o zmier z 19.07.2023 žalobca preukázal, že pred začatím súdneho konania vyzval žalovanú na dobrovoľnú úhradu dlžnej sumy, preto odvolací súd považoval žalobu za dôvodnú aj v tejto časti. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky boli vyčíslené ako súčet odmeny za jeden úkon právnej služby vo výške 35,86 € s DPH spolu s režijným paušálom k úkonu právnej služby vo výške 15,02 €.

17. Žalobca vzal čiastočne späť žalobu pred jej doručením žalovanej. Z uvedeného dôvodu v zmysle § 145 ods. 3 C. s. p. odvolací súd o čiastočnom zastavení konania v rozsahu čiastočného späťvzatia žaloby nerozhodoval.

17.1 Žalobe po jej čiastočnom späťvzati ako dôvodnej odvolací súd z dôvodu iného právneho posúdenia veci oproti súdu prvej inštancie vyhovel.

18. V časti, ktorej žalobca zotrval na žalobe pred jej doručením žalovanej, bol žalobca úspešný v plnom rozsahu. Podľa § 255 ods. 1 C. s. p. mu vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom

rozsahu. O povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 C. s. p. v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania bude podľa § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodovať súdny úradník súdu prvej inštancie, preto je povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania žalovanou viazaná na právoplatnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške trov konania.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1

C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
  - b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 C. s. p.).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C. s. p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 C. s. p., resp. dovolanie má vady podľa § 429 C. s. p. napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 C. s. p. v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie vád a jeho poučení o následkoch neodstránenia vád dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) C. s. p. v spojení s § 436 ods. 1 C. s. p.).